

מ"ת 5865/10/17 - מדינת ישראל נגד אמיר בוגטוס

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 5865-10-17 מדינת ישראל נ' בוגטוס(עציר)

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המבקשת:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פלג

נגד

המשיב:

אמיר בוגטוס (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד קולקר

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות, נהיגה בהיותו שיכור וגרימת תאונת דרכים תוך ייחוס עבירות של נהיגה בקלות ראש והתנהגות הגורמת נזק.

באשר לראיות לכאורה:

הצדדים חלוקים באשר לשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

אין חולק כי תנאי מהותי למתן צו מעצר עד תום ההליכים, שבלעדיו אין, הוא שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה וטיבן של ראיות אלו הוא כזה שיש סיכוי סביר לכך, שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר יבססו את אשמת המשיב מעל לכל ספק סביר.

בשלב זה של הדיון נבחן הכוח הפוטנציאלי ההוכחתי של הראיה (**ראה בש"פ 8587/95 זאדה נ. מ"י**).

עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה אשר מספיקות לשלב זה של הדיון בדמות דוחות פעולה של השוטרים, מזכרים ומסמכים נוספים מתיק החקירה שמהם עולה, כי ביום 20.10.17 בשעה 02:27, התקבל דיווח

מאת מודיע שתיאר "נהג רכב שעלה על אי תנועה, סטה מהנתיב, הנהג נראה שיכור..הכריות אוויר נפתחו".

בעקבות הדיווח הגיעה למקום התאונה רס"ל אוחיון מזל בשעה 02:40 והבחינה "ברכב... לאחר תאונה עצמית שנתקע במעקה בטיחות", בשיחה ראשונית טען המשיב, "שהתפוצץ לו צמיג ובעקבות כך נכנס במעקה בטיחות", במעמד הזה הריחה השוטרת ריח חריף של אלכוהול וביקשה מאת המשיב לבצע בדיקה בנשיפון, כבר בשלב הזה לא הסכים לשתף פעולה "ומסר שלא מרגיש טוב כלל וכי הוא רוצה להתפנות".

השוטרת מדגישה, שכשהגיעה היה המשיב לבדו ורק לאחר מכן הגיעו אנשים נוספים ומאוחר יותר אף הגיעו חבריו של המשיב "והביאו בקבוק מים גדול".

בשעה 02:50, נטל את האחריות בזירה השוטר רס"ל תאמר, כאשר אף הוא הריח ריח חריף של אלכוהול מאת המשיב וביקש שיבצע בדיקת נשיפון וגם לשוטר זה ענה המשיב בשלילה.

בהמשך ביקש ממנו לבצע בדיקת נשיפה במכשיר הנשוף אולם המשיב סרב גם לאחר שהובהרה לו משמעות הסרוב.

השוטר מרחיב בדוח לעניין התנהגותו החריגה והמתלהמת של המשיב תוך שהוא צועק "תעצור אותי", אח"כ סירב להתפנות במד"א ללא שחבריו ילוו אותו באמבולנס ורק לאחר מכן התרצה.

גם באמבולנס המשיך המשיב להתנהג בחריגות והתפרע, כשהכניס "מפיות של אלכוהול לתוך הפה, ועוד חפצים ובנוסף ניסה להכניס אצבע לפה על מנת להקיא", בעקבות כך, הודיע לו השוטר על מעצרו והושמו לו אזיקי ידיים ורגליים.

גם לאחר הגעת המשיב לבית החולים איכילוב, ולאחר שהגיע הבוחן גרופי, ניתנה לו האפשרות למסור בדיקה, אולם הפעם בדיקת דם אך הוא עמד במיריו וסרב לכל בדיקה אשר הוצעה לו.

בחקירתו של המשיב בפני בוחן במשטרה בשעה 06:06, לאחר ששוחרר מבית החולים, מסר את גירסתו, שם העיד : "ומשם אני זוכר את האוטו עושה לי ימינה שמאלה והתחיל להסתובב, ברכב נפתחו כל כריות האוויר, היו מאחורי אנשים שהוציאו אותי מהרכב והם ראו שיצא אש מהגלגל.. באה שוטרת נתתי לה בדיקת נשיפה, היא ביקשה שוב וכבר לא הייתי במצב של לתת.. בבית חולים פגשתי בוחן..ביקשו לדקור אותי ... וסירבתי לבדיקה ובגלל שסירבתי הרשו לי לשתות מים.(עמ' 2 ש'14-24).

מכל אלו עולה באופן ברור, כי למשיב ניתנו מספר רב של פעמים ההזדמנויות לחכוך בדעתו, לשקול מחדש וליתן בדיקה כלשהי, של נשיפה או דגימת דם, על ידי 3 שוטרים שונים, כאשר כבר למן הרגע הראשון המשיב התנהג באופן פרוע,

קולני תוך שהוא צועק ומבקש מחבריו להביא בקבוק מים.

טענת ההגנה כי המשיב היה בטרומה בסמוך לאירוע ועל כן ביקש קודם מים ועוד לפני כל דרישה אחרת ומשזה לא נענה החל בסירובו לאורך כל ההתנהלות, אינה מקובלת עלי, שכן על פי חומר הראיות בתיק ניתן לראות שהמשיב עשה ככל יכולתו על מנת לקבל את בקבוק המים כשהוא מתעקש לא לבצע ולו בדיקת נשיפון לצורך קבלת אינדיקציה.

על פניו ניתן להתרשם מחומר הראיות שהמשיב חשש מאוד מאותה התוצאה של בדיקה אם תינתן בסמוך לאירוע ועשה ככל אשר יכול לדחות את הקץ ולחבל בתוצאה.

טענת המשיב כי מסר בדיקה אחת כזו לשוטרת ורק לאחר שביקשה בשנית- לא הסכים, אין לה אחיזה בראיות, להפך, השוטרת מציינת באופן ברור שהמשיב לא הסכים לבצע בדיקת נשיפון למן הרגע הראשון.

לעניין שכרותו של המשיב- בחומר הראיות קיימת עדות של נהג שעצר לאחר קרות התאונה על מנת להושיט עזרה למשיב כשהוא מציין "**הנהג אמר לי שהכל בסדר אבל הוא נראה שיכור... ראיתי שהוא מתנדנד**" (בעמ' 1 לחקירה ש' 11-13).

אופי התאונה כפי שעולה מדוח הבוחן מעלה כי המשיב "**הגיע אחרי גשר גלילות, סטה שמאלה, ירד לשול שמאל, פגע במעקה הבטיחות מביטון עם פינה שמאלית קדמית... תוך שנכנס לבור בשול הכביש, לאחר מכן סטה ימינה עבר 3 נתיבי נסיעה עלה על אי תנועה בנוי ועבר לכיוון כביש 20 לדרום, תוך פגיעה במעקה בטיחות מברזל**".

המדובר באיבוד שליטה ותאונה אשר בנסיבותיה מסוכנת עד למאוד, כאשר המשיב מתנגש במעקה בטון ומההדף חוזר וחוצה 3 נתיבי נסיעה בכיוון ההפוך, דבר אשר רק במזל לא פגע בכלי רכב ומשתמשי דרך נוספים.

טענת ההגנה בדבר תקר בגלגל אשר גרם לתאונה (ולא השכרות, אף אם הייתה כזו), אין לה על מה שתסתמך בראיות העולות מן התיק, אמנם צמיג הגלגל קרוע, אך כתוצאה מאיבוד השליטה, ונתיב הנסיעה אשר היה רצוף התנגשויות ומהמורות.

כמו כן, ניתן לראות בתרשים אותו ערך הבוחן כי צוין המקום בו, כנראה הצמיג התפוצץ אולם המדובר בנתיב הנסיעה אשר היה לאחר ההתנגשות והסטיה מנתיב הנסיעה. מרחק נסיעה זה מצוין בתרשים בספרה "**5**".

לגבי העד האוביקטיבי עליו הצביע ב"כ המשיב, הרי שאין כל מידע או פרט לגביו בחומר החקירה ואם להגנה מידע אחר, טוב שתעשה אם תפנה את העד למסירת עדות במשטרה.

מכל אלו, אני קובעת כי לאחר בחינת ראיות התביעה ובחינת טענות ההגנה - קיימות ראיות לכאורה למכביר לשלב הזה של הדיון.

בשולי הדברים אומר כי ראיתי את מסמך השימוע אשר נותר חסר וללא מילוי פרטים אולם כבר מתנוססת עליו חתימה, כמובן שאין התנהלות זו ראויה אולם לאור העובדה כי לא בוצעה בסופו של דבר שימוע ולא ניתנה החלטה בעניין זה ועדין המסמך נמצא בתיק נראה לי כי לא ניתן לייחס לכך משקל רב.

באשר לעילת מעצר

ב"כ המבקשת טענה, כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור עברו המכביד קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו וכי אין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת. על כן עותרת להעתר לבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מנגד טען ב"כ המשיב כי לא קיימת עילת מעצר ובכל מקרה לדבריו ניתן בנסיבות תיק זה להסתפק בחלופת מעצר של מעצר בית מלא עד להחלטה אחרת.

בענין עברו התעבורתי של המשיב הרי שנוהג משנת 2005 לחובתו 11 הרשעות קודמות בגין עבירות של נהיגה במהירות מופרזת, שימוש בטלפון שלא באמצעות הדיבורית ועבירות בטיחותיות נוספות.

בעיקר, הורשע לאחרונה, בינואר 2017 בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות לשוטר נהיגה שברמזור אור אדום ונהיגה תחת השפעת אלכוהול כאשר בגין תיק זה הוטלו עליו בין רכיבי הענישה אף תנאי של מאסר בין 5 חודשים.

ניתן לראות כי קיימת זהות בהתנהגות המשיב ממנה עולה התנהגות מזלזלת, חסרת מעצורים תוך אי ציות לרשות האוכפת ונהיגה תחת השפעת אלכוהול, כאשר במקרה דנן ההתנהגות הזו אף הביאה לתאונת דרכים.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל :

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בבש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלג ד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כך למשל בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישנה בכלל, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

תהיתי האם מקרה זה נכנס בגדר אותם מקרים חריגים שכן על מנת לשחרר לחלופת מעצר, על המשיב להוכיח כי הוא ראוי לאמון הכרוך בחלופת מעצר. בהתנהלות המשיב עד כה, שיש בה אובדן גמור של מחשבה ושיקול דעת, חוששתני כי המשיב אינו משכיל לדלג על משוכת האמון.

לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, יש מקום, בנסיבות הענין, להורות על הגשת תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21א' לחוק.

שירות המבחן מתבקש לבדוק האם המשיב זקוק לגמילה מאלכוהול והאם יש תוואי שיקומי טיפול במידה ויש צורך כזה לפי הערכת הגורמים המקצועיים.

שירות המבחן מתבקש לבדוק נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו, שירות המבחן יתן הערכה בדבר אפקטיביות החלופות אשר יועברו על ידי הסנגור וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם, לרבות המשך מעצרו באיזוק אלקטרוני.

מזכירות ביהמ"ש תעביר עותק ההחלטה, כתב האישום והבקשה לשירות המבחן **בפקס** ככל הניתן, עוד היום.

הנני מורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

הנני קובע להמשך דיון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, ליום 7.11.17 בשעה 09:00

המשיב יובא באמצעות שב"ס - יחידת נחשון.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ג' חשוון תשע"ח, חשוון תשע"ח, 23 אוקטובר
2017, בהעדר הצדדים.